

сты те вѣнаги протѣны рѣзумъ: и челоуѣкъ атъ ѿ тоуа вѣтрешно воеваніе обварнаса въ плачѣбно зрѣлище. На ѣдно съ страсты те възраста слобата, и слобата ѣ была причина на разлічны те напасты и болѣсты. Болѣсты те привождѣтъ въ слабостъ: а скорбите и напасти те съвѣмъ го стѣпѣвѣтъ.

Какъ ѣ послѣдовала смѣрть та.

И ѿ тоуа са родила тѣлесна та смѣрть, съ коуто Бѣгъ оустрашавалъ челоуѣкъ атъ за престѣпванье то. Но таа тѣлесна смѣрть влѣчила съ себеси и грѣзна та смѣрть дѣховна, коуто състои, дабы ѿлаженъ былъ челоуѣкъ ѿ Бѣга вѣчно. Понѣже свѣзъ атъ, съ коуто былъ челоуѣкъ свѣзанъ съ Бѣга, (сирѣчь чистѣйша та свѣтанна на оумѣ, и беспорѣчна та свѣтость на бола та) прерыванъ былъ за престѣпванье то. Тоуа състоѣніе съ: Писаніе на много мѣста назывѣва состоѣніе падѣніа, состоѣніе грѣха, плѣти, нещѣстїа, тмы невѣдѣніа, рабства, и состоѣніе смѣрти. Въ тоузи случай при падѣніе то челоуѣческо проклаалъ Бѣгъ и земѣ та (Быт: г. 3г.) сирѣчь стѣнала подмѣтната въ нещѣстїе, коуто было състоѣло въ тоуа, какъ не можла бѣче ѿ днѣа времѣ съ лѣнѣсть и съ нерадѣніе челоуѣческо да са оукрасѣва съ пребогѣто и зовѣліе, коуто была въ своѣто создѣніе полѣчила: и какъ неразѣміе то илѣ слобата челоуѣческа начѣла да оупотребѣва на зло все то, цю ѣ ѿ самосѣбеси доврѣ.]